

ת"פ (רמלה) 14181-05-24 - מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) ע"י

ת"פ (רמלה) 14181-05-24 - מדינת ישראל נ' פלוני ע"י שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 14181-05-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד בקויה

בית משפט השלום ברמלה

[10.11.2024]

כבוד השופטת רבקה גלט

ע"י ב"כ עוה"ד דואק ומלמד

גזר דין

הנאשם נותן את הדין בגין עבירות אלימות כלפי אמו, בשני אישומים.

העבירות

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 29/04/24 התגלע וויכוח בין הנאשם לאמו בביתה. בנסיבות אלה, תקף את אמו בכך שהכה אותה בידה הימנית באמצעות ידו, גידף אותה באמרו "זונה שרמוטה" וזרק חפצים בבית. בגין כך, הורשע בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק).

על פי עובדות האישום השני, עוד באותו היום הובא הנאשם להארכת מעצר במסגרת מ"י 54051-04-24 והוחלט לשחררו בתנאים הכוללים התחייבות עצמית, צו הרחקה מאמו למרחק שלא יפחת מ-500 מטר למשך 30 יום ואיסור ליצור עמה כל קשר בין במישרין ובין בעקיפין למשך 30 יום. ביום 3/05/24 בשעה 09:56 לערך, הגיע לבית אמו שהבחינה כי עשה על עצמו את צרכיו ועל כן אפשרה לו להיכנס לביתה ולהתקלח. לאחר שסיים, ביקשה כי יעזוב את הבית, ובתגובה היכה אותה במכת אגרוף לפניה. בשלב זה, ועל מנת להגן על עצמה, הדפה אותו מקרבתה, אז שרט אותה בפניה. כשהודיעה לו כי היא מתקשרת למשטרה, איים עליה באמרו "תזמיני אני אהרוג אותך עד שהם יבואו". בגין מעשים אלה, הורשע בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק, תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק, והפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287 (א) לחוק.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה טענה בעניין חומרת העבירות שבוצעו כלפי אמו של הנאשם, למרות רחמיה כלפיו, ונכונותה לעזור לו. כמו כן, הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר ריצה מאסרים רבים, ביניהם מאסר בן 15 שנים בגין עבירת רצח ואינוס, וכן הורשע בעבירות אלימות כלפי אמו. נטען כי הענישה לא הועילה להרתיעו עד היום, חרף מאסרים שהוטלו. עוד הפנתה התביעה לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה בהליך המעצר, ממנה עולה כי הנאשם מוכר כסובל מסכיזופרניה, הפרעת אישיות דיסוציאלית והפרעת שימוש בחומרים, אך בכל המקרים בהם נבדק, נמצא אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין. כמו כן, התעורר רושם למגמתיות מצדו. נטען כי חוות הדעת מעוררת דאגה ומצביעה על מסוכנות גבוהה. עתירת התביעה היא להטיל 16 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם טענה כי חסך זמן שיפוטי יקר, וכי רף החומרה של האירועים אינו גבוה. נטען כי באישום הראשון מדובר בתקיפה מינורית, בדמות הכאה באמצעות ידו בידה, ואילו באירוע השני, מכת האגרוף לא הותירה כל חבלה, ומדובר באירוע בו הותירה לו אמו להיכנס לביתה חרף צו הרחקה, ואין המדובר בסיטואציה בה נכנס בניגוד לרצונה. עוד נטען כי העבירות בוצעו לרקע מצוקתו של הנאשם. לדעת ההגנה, יש לקבוע כי המתחם ההולם נע בין עונש הצופה פני עתיד, ועד ל-10 חודשי מאסר. נוכח מצבו הנפשי של הנאשם וקורות חייו הקשים, עתרה ב"כ הנאשם להסתפק בימי מעצרו ולהטיל 4.5 חודשי מאסר. בנוסף, עתרה להימנע מענישה כספית משמעותית כיוון שהנאשם חסר כל. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מתחרט על מעשיו ומבקש הזדמנות חדשה. מתחם העונש ההולם

האינטרס החברתי בהגנת שלומו ושלוותו של הפרט, בתוככי משפחתו, הוא מובן (ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מד"י פ"ד מג(3) 373; ע"פ 182/13 משה נ' מד"י (21.1.13), ואין צורך להאריך בעניין זה. ברע"פ 182/13 משה נ' מד"י (21.1.13) נאמר:

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש... נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה"

סקירה של מדיניות הענישה מלמדת כי בגין עבירות אלימות ואיומים כלפי בני המשפחה, ובעיקר ההורים, וכן הפרות צווים שנועדו להגן על שלומם, נוהג בית המשפט להטיל עונשי מאסר.

מטעם ב"כ הצדדים הופנית לפסיקה עניפה, אך אני מוצאת קושי ללמוד מחלק מן המקרים שאזכרו, כיוון שעניינם בעבירות כלפי בת הזוג, בעוד שבענייננו עסקינן באלימות כלפי אמו של הנאשם. היות שעבירות תקיפה כלפי בן זוג דינן שונה לחומרא, נכון יותר יהיה לפנות לפסיקה הדנה בעבירות אלימות כלפי בני משפחה שאינם בני הזוג (הורים, אחים, צאצאים), וכן הפרות צווים שנועדו להגן על שלומם:

ברע"פ 297/15 ברנסון נ' מד"י (21.1.15) הורשע הנאשם בכך שבהיותו בגילופין בבית אמו, ולאחר שהקיא על עצמו והיא ניקתה אותו, ביקשה כי ילך לחדרו. בשלב זה, דחף אותה, היכה בפניה וירק עליה, אחז בחוזקה בשיערה, ודחף אותה. כשניסתה אחותו לסייע לאימה, השליך את מחשבה האישי על הקיר, שבר דלת, והמשיך לירוק על אמו, עד שנאלצה אחותו לרסס עליו גז פלפל. גם אז המשיך במעשיו, הפיל את אמו ארצה, ורק לאחר שרוסס שוב, חדל ממעשיו. לנאשם היה רקע פסיכיאטרי, אך לא היה לו כל עבר פלילי. בית המשפט קמא הטיל מאסר על תנאי והתחייבות, אך המדינה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי החליט להתערב, והטיל 5 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם לבית המשפט העליון, נדחה.

בעפ"ג (מרכז) 20316-07-21 עזאמי נ' מד"י (15.11.21), הורשע הנאשם ב-3 אישומים שכללו איומים חמורים כלפי אמו כי ישרוף את ביתה והיא תמות, הפרת צו הרחקה ממנה, ואירוע נוסף בו איים עליה בסכין. לנאשם היה עבר פלילי מכביד, והתסקיר שהוגש נשא אופי בעייתי. בית המשפט קמא הטיל עליו 15 חודשי מאסר שכללו הפעלת מאסר על תנאי בן 5 חודשים, והערעור על חומרת העונש נדחה.

בעפ"ג (מרכז) 42061-12-21 וורקנך נ' מד"י (14.3.22), הורשע הנאשם באיומים על אמו, הפרעה לשוטר, ושימוש בכח למנוע מאסר. בית המשפט קמא הטיל 9 חודשי מאסר וכן הורה על הפעלת מאסרים על תנאי כך שבסך הכל יישא 17 חודשי מאסר. הנאשם ערער על חומרת העונש, ובית המשפט המחוזי הקל בעונשו, כך שבסך הכל יישא 12 חודשי מאסר.

בעפ"ג (חי') 59103-08-21 מד"י נ' מחאג'נה (2.9.21), הורשע הנאשם באיומים על אחותו עמה התגורר בבית הוריו כי ישתה את דמה, וכן איום עליה ועל אביו תוך שהוא מנופף בסכין. לנאשם היה עבר פלילי מכביד ביותר, לרבות מאסרים שריצה. בית המשפט קמא הטיל עליו 3 חודשי מאסר. המדינה ערערה על קולת העונש, ובית המשפט המחוזי החמיר את העונש ל-5 חודשי מאסר.

בעפ"ג (ב"ש) 36637-07-24 ברהנו נ' מד"י (24.9.24) הורשע הנאשם בכך שבהיותו בגילופין, ירק על אמו ונגח במצחה, כך שנגרמו לה נפיחות מעל עינה, והמטומה מתחת לעינה. בית המשפט קמא קבע כי המתחם ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר. לאחר מכן, לקח בחשבון את התמכרותו לאלכוהול, ועברו הפלילי, והטיל עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

בת"פ 9606-04-23 מד"י נ' כברה (19.7.23) הורשע הנאשם באיומים על אמו בדרישה לכסף, תוך שנופף לעברה בסכין. לנאשם לא היה עבר פלילי, ומדובר היה במי שמתמודד עם סכיזופרניה. הוטלו עליו 11 חודשי מאסר.

בת"פ 60153-06-22 מד"י נ' גואדה (25.10.22), הורשע הנאשם בכך שהשליך את הטלפון של אמו ואיים כי יהרוג אותה. כשהסתגרה בחדרה בעט בדלת ולא חדל עד שפתחה, אז משך אותה בחוזקה עד למטבח, אך היא שוב נמלטה הסתגרה והזעיקה את המשטרה. התביעה טענה כי המתחם ההולם נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר ויש להטיל 12 חודשי מאסר. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי, והטיל 4 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 20955-01-22 מד"י נ' יפתח (6.10.24) הורשע הנאשם בשורת עבירות של הפרת צווים שנועדו להגן על אמו מפניו, בכך שהגיע לביתה שוב ושוב. כמו כן, באחד האירועים הוזעקה משטרה ואז השליך אבנים לעבר הבית וגרם לנזק. בנוסף, איים על אמו כי ישבור לה את הבית. הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו גניבת בקבוקי משקה אלכוהולי בשווי רב. לנאשם היה עבר פלילי, לרבות מאסר על תנאי בן 3 חודשים שחובה להפעילו. עלה בבירור כי הוא סובל מהתמכרות לאלכוהול. אותו עניין נדון לפניי, ובמכלול הנסיבות, לרבות היותו דר רחוב באותה עת, גזרתי על הנאשם 9 חודשי מאסר.

בענייניו, בשני אירועים שהתרחשו בסמיכות זמנים, נהג הנאשם באלימות כלפי אמו. באירוע הראשון, היכה עם ידו בידה, ויש להודות כי המעשה כשלעצמו אינו בעל חומרה יתרה. עם זאת, הנסיבות שאפפו אותו, הן בעלות חומרה שכן הנאשם גם גידף את אמו והשליך חפצים בביתה, ויש להניח כי היה בכך כדי להטיל עליה פחד. באירוע השני, בחלוף מספר ימים, למרות שהוצא נגדו צו הרחקה שנועד להגן על שלומה מפניו, הגיע לביתה וסירב לעזוב. העובדה שאמו טיפלה בו ודאגה לניקיונו לאחר שעשה צרכיו על עצמו, לא הועילה למתן את התייחסותו, ובאופן כפוי טובה, היכה באגרופו בפניה ושרט אותה. אם לא די בכך, גם איים עליה. מעשיו אלה הם חמורים ביותר, הן משום שהנאשם פעל בניגוד לצו בית המשפט והן משום שבחר להכות את אמו בעוצמה, בראשה. בנסיבות המקרה, אינני מקבלת את טענת הנאשם לפיה אין חומרה בשל כך שאמו הרשתה לו להיכנס לבית חרף הצו. אך ברור, כי האם פעלה מתוך פחד ורחמים המתערבבים זה בזה, בעוד שהיה על הנאשם למלא אחר צו בית המשפט.

מצד שני, יש להתחשב בכך שלא נגרמו חבלות למתלוננת.

בהתאם להלכת ג'אבר, אני סבורה כי יש לראות את שני האישומים כאירוע אחד כולל, ואף ב"כ הצדדים עתרו לקביעת מתחם מאוחד.

בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת במקרים שכאלה, ובשים לב לנסיבות המקרים המתוארים, אני סבורה כי המתחם ההולם נע בין 6 ל-15 חודשי מאסר. העונש המתאים לנאשם

הנאשם נושא עבר פלילי עשיר, מן החמורים שבנמצא, ומרבית הרשעותיו מתייחסות לעבירות אלימות. את דרכו העבריינית החל בשנת 1995, אז ביצע עבירות גרימת מוות בכוונה תחילה, גניבת רכב ובעילה בהתעללות, ונדון ל-15 שנות מאסר. בהמשך, הורשע בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ונדון בשנת 2003 למאסר קצר. בשנת 2020 נדון בגין עבירות אלימות והוטלו עליו 10 חודשי מאסר. בשנת 2022 הורשע בעבירה של יריות מנשק חם והובלת נשק, והוטל עליו מאסר למשך 15 חודשים. לאחרונה הורשע בשנת 2023 בעבירה של החזקת סכין, והוטל עליו מאסר קצר בן 3 חודשים. הנה כי כן, הנאשם שלח ידו בעבירות מן הסוגים החמורים ביותר, ולא בחל בכך גם לאחר שריצה מאסר ממושך ביותר. מעשיו בפרשה שלפנינו מלמדים כי אין עליו כל מורא.

עיינתי היטב בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה, ממנה עולה כי הנאשם מוכר היטב למערך בריאות הנפש, בשל אישפוזים רבים בעבר. ואולם, על פי חוות הדעת, התרשמות הרופא היא כי מקור בעיותיו נעוץ בצריכת חומרים ממכרים, ועלה רושם לתלונות מגמתיות שאינן תואמות את התמונה הקלינית. נכתב בסיכום חוות הדעת כי הרושם הוא שמעשיו הם פועל יוצא של מאפייני אישיותו, עולה סימן שאלה לגבי אבחונים קודמים בדבר קיומה של מחלת נפש, ויש לבחון מחדש את האבחנה. במצב זה, אני מתקשה לייחס משקל לקולא לחוות הדעת.

לא נתבקש תסקיר, כך שלא קיים אופק שיקומי. לפיכך יש לגזור את העונש על פי עקרון ההלימה. לנוכח העבר הפלילי המכביד, הרצוף עבירות אלימות, יש למקם את הנאשם בחלקו הגבוה של המתחם. עם זאת, כיוון שיוטל מאסר ממושך, החלטתי להימנע מענישה כספית.

אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס. המאסר ירוצה במצטבר לכל מאסר שהוא נושא כיום.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות או איומים.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות הפרת צו.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.